

Po srečkanji nagovori zbrano ljudstvo gosp. Hausenbihl, ter povabi na drugo leto k jednakej veselici. Za njim poprime knez Lavoslav Salm besedo, ter izreče javno priznanje in zahvalo g. stotniku Hauptu, ki je največ pripomogel, da se je premiranje konj vršilo, zlasti pa prva konjska dirka v Savinjskeji dolini priredila. Na te besede zagromi tisočero „živio“-klicanje. G. Haupt, zahvalivši se, odzdravi vrlim Žavčanom, naj jih Bog živi, in zopet zadoni tisočero: „živio“!

Ta dva dneva sta „narodnemu trgu“ Žavskemu v čast, kajti storilo se je veliko, da je bilo vse tako redno in okinčano; vsak je bil s tem prvim vspehom vrlo zadovoljen in vesel.

Naj še tudi dopisnik „Živio“ napiše predsedniku štajerskega konjerejskega društva, gosp. Hauptu, kateremu se imamo zahvaliti, da smo ta dva lepa dneva v Žavci imeli, in o katerih upamo, da se vsako leto povrnejo. Naj se tukaj zahvalim lepim Žavčankam, ki so nas pri dekoriranji podpirale in tako lepe vence vile; naj se zahvalim posestnikom travnikov, kder je bila dirka, da so tiste v ta lepi namen dali. Gostilne v Žavci so bile vse prepolne in pri g. Hausenbihlerji se je veselo rajalo.

K premiranju v Ormoži prignali so dovolj lepih konj 150, namreč: 14 žrebcev, 37 kobil z žrebeti, 22 mladih kobil, 10 dvehletnih žrebic in 30 enoletnih žrebic. Razdelilo se je 15 premij v znesku 345 gl.

Trtne uši v Frauheimu ni, hvala Bogu. Dottična komisija se je prepričala, da je sumljiva žival bila le listna uš. Ravnatelj g. Goethe na mariborskeji vinorejskeji šoli objavil je novo, vinogradarjem zanimivo knjigo: Weinbau-Statistik des Herzogthums Steiermark. Založnik je Leykam-Josefsthall v Gradci. Prilicno več.

Dopisi.

Iz Dobrne. (Sklep šolskemu letu) bil je dne 30. avgusta. O določeneji uri smo se zbrali v cerkvi, iz katere se je po sv. meši mladež podala v izbo drugega razreda, kamor je prišlo še tudi več šolskih prijateljev. Ko je skušnja, ki se je tukaj vršila, bila končana, so se iz „rudeče knjige“ prebrala imena odličnih učencev. Pohvale se več ali manje veseli vsakdo, zakaj bi jo kratili otroku, kedar jo zasluži. No, še menda bolje, kakor to, je vsaj nekatere šolce mikalo oblačilo po glasoviru razloženo. Topliško vodstvo je bilo namreč dne 7. avg. priredilo tombolo v korist ubogim učencem. Pri tej priložnosti skupili so 125 fl. Za ta denar so priskrbeli primerno število suknjic, hlače, jop in janjčice pak obutala; vrh tega je županova gospa za isti namen poslala čez 20 raznih predmetov. To se je danes sporazdelilo med učence siromake. V imenu obdarovancev se je

gosp. nadučitelj zahvalil dobrotnikom, a veleč. g. župnik in podnačelnik krajnošolskemu svetu je v ogovoru omenil, naj bi učenci svojo hvaležnost razodevali s tem, da bodo na tenko spolnovali dolžnosti, ki jih za Bogom vežejo z roditelji in učitelji ter vsplah s vsakim človekom. Z nekterimi pesnicami in z molitvo smo sklenili šolsko leto. Pristavek. Opustivši cenjena imena drugih podpornikov omenimo še le, da je vdova viteza Heider zopet o zadnji zimi oblekla več revnih šolcev in podarila 50 fl. za kupovanje kruha, papirja in ostalih drobnosti. V prid ubožnejšji deci v obče so pa za 21. avg. blagosrečne gospe omislile večerno veselico s petjem in godbo. Tem načinom zbralo so 51 fl., nek topličar jim je pozneje navrgel še petak. Vsoto 56 fl. izročile so občinskemu uradu za dotično razpolaganje.

Od sv. Janža na Dravskem polji. (Veterani). Preteklo nedeljo 22. avgusta bila je tukaj redka svečanost. Faru vojaški veterani, ki so bili v bitkah pri Solferini, Magenti in Kustoci, nekteri tudi pri Kraljevem gradci, slednjič v Bosni in pri naskoku v Sarajevu, vkup 120 mož, obhajali so zahvalnico za srečno vrnitev v predrago domovino. Kratko popred izrekli so č. g. župniku srčno željo, da se zahvalnica veličastno obhaja v nedeljo po rojstnem godu svetlega cesarja, ker pa priprava ni bila gotova, se je svečanost odložila na II. nedeljo po godu. Najeta bila je v ta namen Slivnička dobro sloveča godba in dekleta so cerkev krog vrat z venci prepregle. Dne 22. avgusta ob 9. uri zberejo se vojaki $\frac{1}{4}$ ure više cerkve, velikanska cesarska zastava od njih darovana vibra v roki deželkega brambovca, nedolžno oblečene deklice prinese lep vence na svilnati vajišnici in ž njim vojaško zastavo venčajo, ob enem mozarji začnejo pokati pred cerkvo, da se cerkvene šipe tresejo, godba pa tako izvrstno svira, da 60letni veterani ko mladi fantje čvrsto in poredno v cerkev korakajo; ta je dostojno okinčana in ima 2 stranska ponovljena altarja, križni altar, podobna je v Grödnu na Tirolskem umetno bila izrezana, drugi altar ima umetno slikano podobo Marije Lavretanske, darovano od nekdanjih Mariborskih Uršulinaric. V cerkvi od velikega altarja do vrat stali so veterani v lepem redu, zraven njih množina drugih ljudi vseh skup zanesljivo 3000. Ob $\frac{1}{3}$ 10. se božja služba začne in č. g. župnik prižnico nastopijo. V govoru omenilo se je kako sv. križ v juternih deželah čez sovražno moč zmaguje s pomočjo vernih junakov in ta zaslužek se domačim vojakom danes hvaležno priznava. Omenilo se je, da doma ni sovražnika, doma tedaj vojske ni treba, naj možje in fantje med seboj v miru živijo, treznost in mirnost zamorete njih zdravje in dušno moč krepiti in župniji dobro ime ohraniti. Po sv. meši zapela se je zahvalna pesem „Te Deum“ za svetlega cesarja. Govor č. g. župnika je vojakom in nevojakom v srca segel, ker po večernicah so vsi po krémah si na dobro zdravje

in bratovsko ljubezen napivali, povsod se je le slišalo bodimo si dobri, drugo leto hočemo zopet veselo zahvalnico imeti in Bog ohrani nam svetlega cesarja!

Trnovski.

Iz Središča. (Modrinjakova svečanost.) Kakor se je že zadnjič naznanilo, se bode v nedeljo 25. septembra v Središču obhajala svečanost narodnega pesnika Štefana Modrinjaka. Priredi jo društvo „Sloga“ v zvezi s središkimi narodnjaki. Pa kakor uže vsako narodno podvzetje, tako je našla i naša svečanost med Slovenci svoje nasprotnike. Ugovarjajo nam, da je letos uže prekasno, ter bi nam lahko vreme nagajalo; da je prekratek čas za priprave; da ne bode navzočih dijakov. Lahko nam je te ugovore zavrnuti. To so jalovi izgovori, še dijaki bodo uže dostojno zastopani po vseučilišnikih. Vsakako pa je treba, da se letos obhaja v ptujskem okraji svečanost, ki bi jačila narodno zavest, ter dokazala, da nas rogoviljenje naših nasprotnikov nikakor ni vgnalo v kozji rog. Svečanost pa se tudi zavoljo tega ne more na prihodnje leto preložiti, ker se namerava tedaj prirediti v Ptuijski tabor, ktereга so letos prepovedali; tabor dostojno podpirati denarstveno, kakor tudi z obilnim obiskom, bode naša dolžnost, ktero storiti bi nam bilo prav težko, če bi nam drugo leto še Modrinjakova svečanost stroškov delala. Ob enem prijavimo, da bodo se životopis in izbrane pesni Modrinjakove delile pri tej svečanosti. Table d hôte bode z vinom i kruhom vred po 1 gl. 50 kr. Odbor v enem prošnjo vloži do ravnateljstva južne železnice, da naj zniža voznino i da da naj ponočni vlak, gredoč iz Magjarske proti Trstu i Beču, v Središči postoji. Upamo toraj, da nas bodo slovenski rodoljubi ta dan v prav obilnem številu počastili.

Iz Brašlovca. (Pletenje jerbasov — gospoda — letina.) Blagi gosp. baron Hakelberg, državni poslanec, je misel sprožil, naj bi se tukajšnje občine Brašlovce, Polzela, Sv. Peter, Griže in Sv. Paul med seboj dogovorile, ter si poiskale in naprosile človeka, kateri bi našo domačo obrtnijo: pletenje jerbasov, ki uže po nekaterih tukajšnjih vaseh lepo napreduje, naučil fine gosposke korbiče plesti in za Savinjo poplavljeni svet z žlabtnim vrbjem zasaditi in kultivirati itd. Nadejati se je dobrega vspeha, da bode tukajšnje prebivalstvo si po mogočnosti prizadevalo, ta dobri namen izvršiti. Saj ljudje sprevidajo, da si v resnici nekateri gospodje prizadevajo, naše ljudstvo do boljšega blagostanja pripeljati. Na primer: pl. g. K. Haupt ima veliko zaslug v Savinjski dolini za povzdigo konjerejstva, ravno tako tudi pri hmeljjarstvu. Kaže se že mnogo vspeha; toraj mu moramo biti jako hvaležni. Pri vsem tem bi bilo pa želeti, naj bi nam taki gospodje tudi v narodnem oziru bolj prijazni in pravični bili. Dokler tega ne bo, si ne pridobijo popolnega zaupanja in ljubezni našega slovenskega naroda. Kajti: „Le kdor ima sree, zna za

dom solze.“ — Letina nas bo letos zelo goljufala. Od začetka se je vsaka reč dobro kazala, kakor strneno žito je zraslo veliko, ter se ga še mnogo našelo, a zrna smo veliko manje dobili, nego smo se nadejali. Krompir je lep in debel zrasel, ali kaj to hasne, ker je gnjiti začel; ravno tako je s turšico, ker je neka rija nad njo prišla, in zraven tega jo še pa v nedeljo dne 28. avgusta silni vihar polomil; če ravno je malo časa trpel, pa je mnogo kvara navedil; je več kozolcev prevrnil, drevje zruval in polomil. Toraj nas bo tudi leto eden in osemdeseto goljufalo, pa vsaj Slovenci smo vajeni čakati, samo da se nam obeta boljša prihodnost, bodi si v gospodarstvenem ali političnem oziru.

P. n.

Iz Celja. (Nagla smrt — šolstvo.) Pretečeno nedeljo zvečer se poda Jožef Rančigaj, posestnik iz Gotovljah najbrž vinjen, iz Celja domu; toda zaide na železnico, kder ga vlak povози, da je siromak kmalo potem umrl. — Mestne in okoličanske šole v Celji se začnejo zaradi hudega kašlja, ki vlada med otroci, še le 1. oktobra. Gimnazija in meščanska šola se otvorite namesto 15. še le 26. septembra. — Gimnazijalno poslopje se je v počitnicah nekoliko predelalo.

Iz Koroškega. (Razne novosti.) Planine je pokril precej debel sneg in veje hladna sapa po deželi. Ajde še lepo kažejo. — Grabštanjčanom je toča prizanesla, hvala Bogu! Da pa svojo hvaležnost očitno pokažejo, sklenoli so sosedom po toči strašno poškodovanim Vetrinjanom in Hodiščanom v krščanski ljubezni prihiteti na pomoč. Nabrali so 50 korcev žita, večjidel rži, vredne 230—250 fl. ter siromakom dopeljali. Bog plati! Še jedno lepo delo hočemo navesti. Župnik domači so nekokrat omenili, da je treba novega križevga pota. Takoj je bilo kakih 300 fl. darovanih in sedaj imajo Grabštanjčanje križev pot, ki jim dela čast daleč okrog. Table so kupljene pri dunajski firmi Woerl ter so podobne jako lepo po načrtih slavnega in pobožnega, uže zaumrlega slikarja Führiha izdelane. Podpisi so pravilno — slovenski. — Blizu jezera Blačanskega stoji majhna cerkvice. Neko noč sveti v njej nenavadna luč. Okoličanje to zapazivši obkolijo cerkvico in vjamejo ptička tata, ktereга vrlo nakrešejo in potem sočni izročijo. Kakor v št. Jakobu, tako sploh vsi Slovenci v gornjem Rožnem dolu želijo, da je v šoli slovenščina podučni jezik, a nemščina samo učni predmet. Temu mora pritrditi vsak, kateri ima še kaj zdravih možgan.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Deželni zbor štajerski začel je včeraj zborovati. Največ preglavic mu delajo veliki šolski potroški in sploh prevelike deželne doklade, katerih več ladati ne moremo, posebno če še slabe letine trajajo naprej. — Kaj